

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm S. Ferreoli Tribani: Ex eo quod apud V. P. Laur. Sur. Coronatus
est anno Salutis 303. Marcel. Pap. 7. Dioclet. Imp. 20.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

mùm parua , sed crescendo postea immensa; circa quam innumerabiles varij coloris circuli: in quibus singulis singulæ rutilantes Cruciculae oriebantur cum circulis suis: priore tamè minores conspiciebantur. Et cum hæc in firmamento se dilatafissent , latitudine suâ ad orientem magis pertingebant : & ad terram versus domum in qua virgo sancta obierat, declinare visæ totum montem clarificabant. Credendum sanè Diuinam bonitatem hoc signo ostendere voluisse , quanta claritate dilectam suam in cœlestibus illustrauerit. Nec defuere alia, antequam sepeliretur, miracula meritum sanctitatis eius testantia. Duo siquidem homines qui sanctum corpus eius spe bona tangere præsumperunt, à graui infirmitate convaluerunt. Exequijs igitur venerabiliter celebratis, honorificè sepulta est ; odore miræ suavitatis de tumulo redolente: vbi & meritis eius, omnibus pio corde quærentibus , multa præstantur beneficia.

Item aliud.

Item sepulchrum eius
miraculæ
celebre.

Vide C. Baron.
Tom. 2.
Annal. &
Notat. in
Martyr.

Roman.
18. Septemb.
Crispinus
præses compellit ad sacrificandum
Christianos.

MARTYRIVM S. FERREOLI TRIBANI: Ex eo quod est apud V. P. Laur. Sur. Coronatus est anno Salutis 303. Marcel. Pap. 7. Diclet. Imp. 20.

CVM per vniuersas prouincias gen' Christianorum à ministris Satanæ sacrilegis ritibus seruire cogeretur, Crispinus quidam, temporis illius Præses, in Viennensi ciuitate iuxta Imperatorum præceptum coepit ad sacrificandum Christianos cōpellere: sedens

que

que pro tribunali, cùm detestabili consilio honoraret obtemperantes, contradicentes verò acriter puniret, atq; in cunctos Dei seruos crudeliter sœuiret, inter alios etiam beatissimum *Inter alios S. Ferreolum* Martyrem Ferreolum, habitu solo, non officio militem, militantem, quòd esset proditus Christianus, sacrificare compulit, dicens; Parere te antè omnes necesse est, Ferreole, inuictissimorum Principum legibus; quibus & pro militiæ stipendijs fidem debes, & pro Maiestate reuerentiam, & pro honoris augmento irrepræhensibilem deuotionem. Oportet igitur te obtemperare consilio, ne dissimulantem poena castiget. Sacrifica ergo dijs. Quid moraris? Respondit Ferreolus; Christianus sum: dijs sacrificare non debedo. Imperatoribus, quamdiu salua religione licuit, militaui. Opera mea cùm tibi parui iussus, legibus diaboli sacrilegis nunquam seruiui. Aduersus noxios, non aduersus Christianos militare constitui. Stipendia, quæ commemoras, non requiro. Pascat sacrilegum militem sacrilegus Imperator. Temporalis viæ lucra non ambo: mihi sufficit, si salua religione, liceat viuere Christianū. Quod si id non liceat, paratus sum mori.

Præses ad hæc cunctabundus, Et vnde, inquit tibi Ferreole isthæc tanta moriendi fiducia? Fortassis post iniuriam legum, post contumeliam principum, vitæ desperatio te inuasit. Sed patitur hoc planè abolitum esse humanitas *Blanditur eis Præses.* nostra, quod in deos & principes contumaciter protulisti, modò dictorum tuorum te pœnitentiat, & legibus satisficias; repudiando seam Christianorū, & numinibus sacrificado.

Qqq 4 Fer-

Ferreolus respondit; Humanitatem tuam & indulgentiam, quam promittis, tibi vel Imperatoribus tuis deinceps militaturus expectet: quorum legibus iniuriam non facit, qui legem Dei eis anteponit. Ille potius reus est, qui diuinitati detrahit, qui insensibilia & caduca veneratur. Ego Creatorem, non creaturam, adoro. Deus vero, qui vniuersorum Dominus est & æternus Imperator, dedit seruis suis per Iesum Christum filium suum fiduciam moriendo. Per quem etiam donat nobis resurgendi spem, ut ad amplioris vitæ incrementa, praesentis vitæ detrimenta nobis profutura credamus.

*Præclara
Martyris
vox.*

*Venitur ad
minas.*

*Cæditur
martyr.*

*Mittitur in
carcerem.*

Præses ait; Ut video, iacturam vitæ iam fecisti. At dignum est tamen, ut etiæ tormenta contemnat, qui consilij humanitate non flectitur: quæ tu, nisi sacrificaueris, quæ sint acerba, cognosces. Sed cum minis haud quaquam cerneret permoueri beatissimum Ferreolum, fisti eum præcepit, & acrius verberari. Cumque nec sic, succendentibus sibi ex more tortoribus, eum fleti posse videret, iussit eum oneratum ferro includi in carcere, dicens; Rebelle hunc squallidus & omnem poenam excedes carcer inclut; reum se sentiat Maiestatis: careat luce contemptor deorum. Compedito stare non licet; sedentem quoque ferri deprimant pondera: a centem etiam ipsa, que stringit, vastior catenarum colligatio consumat; donec seueriori quæstiōni præparatus, omnia, quæ in criminosos constituta sunt, supplicia percurrat. Quibus dictis, statim ministri Præsidis beatissimum Ferreolum oneratum ferro, in carcere conie-

coniecerunt, adhibitisque custodibus, eum servare coeperunt denuò præsentandum.

Illic verò biduo exacto, die tertia diluculo *Sponte eius* altius (ut sit) depresso sopore custodibus, resolutus sponte vinculis, liberum se Dei seruus a-
gnouit. Et lento accedens gressu ad ostium car-
ceris, patere sibi liberum sensit egressum. Ac
secundum Euangeliū fugiēs persecutionem,
ad extraneam properat regionem. Egressus au-
tem foras portam Lugdunensem, ancipiti de-
fixus consilio, substitit; ac secum liberans,
cui potissimum viæ insisteret, tādem visum est
Rhodanum quanquam diffīcili natatu trans-
mittere. Præmissa itaque oratione, amnem si-
dus ingreditur, quem deductis blandè vortici-
bus natādi conatu paucis traiecit impulsibus.
Dehinc concito gradu ingressus aggerem pu-
blicum, usque ad Iarem fluuium percucurrit.
Vbi à persecutoribus compræhensus, vinclis *Iterum cō-*
post tergum manibus ad vicum, cui Briuatae *prehenditur*
nomen, ductus est: ibidemque subito instinctu & occiditur
crudelitatis percussus occubuit. Quem fidelis à persecuto-
ribus: &
religiosorum ciuium deuotio ad præsidium ci-
uitatis non longè à Rhodano cum summa ve-
neratione tumulauit. Cuius beneficia per ci-
uitates sicut expetuntur votis, ita beneficijs
frequentibus approbantur.

CERTAMEN GLORIOSVM SS. IA- *Vide Tom.*
nuarij, Episcopi Beneuentani; & sociorum eius: 2. *Annal. C.*
Ex eo quod est à Ioanne Diacono S. Ianuarij *Baron. &*
co nscriptum. Paſi sunt anno Domini 305. Mar- *Notat. ad*
celli Pape 2. Constantij & Galery Maximiani *marij.*
Imp. 2. *Rom.*